

A Fővárosi Ítéltábla a felperesi jogi képviselő neve (felperesi jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, az alperesi jogi képviselő neve (alperesi jogi képviselő címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen ingatlan-nyilvántartási bejegyzés törlése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék-én kelt számú ítélete ellen az alperes által sorszám alatt benyújtott és sorszám alatt kiegészített fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az állami adóhatóság külön felhívására (.....) forint eljárási illetéket, míg az alperes által fizetendő eljárási illeték összegét (.....) forintról (.....) forintra leszállítja, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek (.....) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a-én kelt számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy az állam külön felhívására fizessen meg forint eljárási illetéket, továbbá kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek forint perköltséget.

[2] A Fővárosi Ítéltábla a számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének a Budapest III. kerület helyrajzi számú ingatlanra az alperes bejegyzett tulajdonjogának törlése iránti keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyta, a Budapest III. kerület helyrajzi számú, a helyrajzi számú és a helyrajzi számú ingatlanokat terhelő jelzálogjog törlése iránti kereseteket elutasító rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, és ebben a részben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A másodfokú perköltséget a felperesnél forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjban és az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt forint fellebbezési illetékben, az alperesnél forint ügyvédi munkadíjban állapította meg. A határozat indokolásában rögzítettek szerint a hatályon kívül helyezés az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésére is vonatkozott.

[3] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott, megismételt eljárásban hozott számú ítéletében elrendelte

- a Budapest Főváros Kormányhivatala XI. kerületi Hivatala által nyilvántartott Budapest, III. kerület belterület hrsz-ú, természetben a Budapest, III. kerület szám alatti ingatlan tulajdoni lapjára sorszám alatt számú határozattal a számú beadvány rangsorában-Ft és járulékai erejéig az alperes jogosult javára bejegyzett jelzálogjog, sorszám alatt számú határozattal a számú beadvány rangsorában-Ft és járulékai erejéig az alperes jogosult javára bejegyzett jelzálogjog, a sorszám alatt számú határozattal a számú beadvány rangsorában-Ft és járulékai erejéig az alperes jogosult javára bejegyzett, továbbá

- a Budapest Főváros Kormányhivatala XI. kerületi Hivatala által nyilvántartott Budapest, III. kerület belterület hrsz-ú, természetben a Budapest, III. kerület, és a Budapest, III. kerület tetőszint számok alatti ingatlan tulajdoni lapjára sorszám alatt számú határozattal a számú beadvány rangsorában-Ft és járulékai erejéig az alperes jogosult javára bejegyzett jelzálogjog, sorszám alatt számú határozattal a számú beadvány rangsorában-Ft és járulékai erejéig az alperes jogosult javára bejegyzett jelzálogjog, asorszám alatt számú határozattal a számú beadvány rangsorában-Ft és járulékai erejéig az alperes jogosult javára bejegyzett, valamint

- a Budapest Főváros Kormányhivatala XI. kerületi Hivatala által nyilvántartott, Budapest, III. kerület belterület hrsz-ú, természetben a Budapest, III. kerület szám alatti ingatlan tulajdoni lapjára sorszám alatt számú határozattal a sorszám alatti számú beadvány rangsorában-Ft és járulékai erejéig az alperes jogosult javára bejegyzett jelzálogjog, sorszám alatt számú határozattal a sorszám alatti számú beadvány rangsorában-Ft és járulékai erejéig az alperes jogosult javára bejegyzett jelzálogjog, a sorszám alatt számú határozattal a sorszám alatti számú beadvány rangsorában-Ft és járulékai erejéig az alperes jogosult javára bejegyzett jelzálogjogok törlését, és kötelezte az alperest ennek tűrésére, továbbá az ítélet jogerőre emelkedését követően megkeresni rendelte az illetékes földhivatalt a fenti jelzálogjogok törlése végett.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek forint perköltséget és az állam külön felhívására fizessen meg forint eljárási illetéket.

[4] Határozatának indokolásában a perköltségre vonatkozó rendelkezések tekintetében azt rögzítette, hogy a pervesztes alperest kötelezte a pernyertes felperes perköltségének megfizetésére, amely forint + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjból és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés alapján megállapított és a (6) bekezdés szerint mérsékelt Ft +áfa ügyvédi munkadíjból áll, a felperes illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett forint eljárási illeték és forint fellebbezési illeték megfizetésére a pervesztes alperes köteles.

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet perköltségre és a meg nem fizetett illeték viselésére vonatkozó rendelkezéseinek megváltoztatását kérte akként, hogy a perköltség vonatkozásában mindegyik fél viselje a maga költségeit, az általa fizetendő eljárási illeték összegét

forint összegre kérte mérsékelni, míg a további forint eljárási illeték megfizetésére a felperest kérte kötelezni.

[6] Fellebbezése indokaként előadta, hogy a peres eljárás alapjául szolgáló keresetlevélben a felperes két kereseti kérelmet terjesztett elő: első kereseti kérelmében a Budapest III. kerület helyrajzi számú ingatlanra az alperes javára bejegyzett tulajdonjog törlését és a felperes tulajdonjogának eredeti állapot helyreállítása jogcímén történő visszajegyzését, míg második kereseti kérelmében a Budapest III. kerület, és helyrajzi szám alatti ingatlanokat terhelő forint és járulékai, forint és járulékai, valamint forint és járulékai erejéig bejegyzett engedményezett jelzálogjogok törlését kérte. Előadta, hogy a Fővárosi Törvényszék számú elsőfokú ítéletével szemben a felperes által bejelentett fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a számú részítéletében az első kereseti kérelem tárgyában hozott keresetet elutasító rendelkezést helybenhagyta, míg a jelzálogjogok törlése iránti második kereseti kérelem tárgyában az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, megállapítva, hogy a felperesnél forint + áfa, míg az alperesnél szintén forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjak merültek fel. Álláspontja szerint az ügyvédi munkadíjak összegét felcserélve határozta meg a másodfokú bíróság, mivel a felperes akkor eljáró jogi képviselője áfa fizetésére nem volt köteles, az alperesi jogi képviselő azonban áfakörbe tartozott. A megismételt eljárásban hozott ítéletében a Fővárosi Törvényszék a felperes új jogi képviselőjének munkadíját forint + áfa mérsékelt elsőfokú ügyvédi munkadíjban és a Fővárosi Ítéltábla részítélete szerinti forint + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjban határozta meg. A megismételt elsőfokú eljárásban a részítélettel még el nem bírált kereseti kérelem, vagyis a felperes második kereseti kérelmének helyt adó ítélet született.

[7] Arra hivatkozott, hogy mindezek alapján az első kereseti kérelem vonatkozásában a felperes pervesztes, míg a második kereseti kérelem tekintetében pernyertes lett, vagyis a teljes keresethez viszonyítottan a felek pernyertességének/pervesztességének aránya-.....%. Az rPp. 81. § (1) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék hibásan úgy kötelezte a felperes teljes perköltségének, valamint az eljárás során felmerült, de meg nem fizetett forint elsőfokú és forint másodfokú eljárási illetéknek a viselésére, mintha teljes egészében pervesztes volna. A felek pernyertességének azonos arányára tekintettel kérte, hogy a másodfokú bíróság rendelkezzen úgy, hogy a felek felmerült költségeiket maguk viselik, és az első- és másodfokú eljárási illeték megfizetésére szintén fele-fele arányban kötelezze a feleket. A jelen fellebbezéssel kapcsolatban felmerülő fellebbezési illeték összegével kapcsolatban pedig – bár a bíróság felhívására mindösszesen forint illetéket megfizetett, kifejtette, hogy az Itv. 39. § (1) bekezdése, valamint (3) bekezdés c) pontja alapján az illeték számításának alapja forint, tekintettel arra, hogy az elsőfokú ítéletnek nem a per fő tárgya vonatkozásában hozott részét, csupán a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseit vitatja, ezért nem lehet szó az Itv. 39. § (1) bekezdésének utolsó fordulata szerinti követelésről, illetve követelésrészről. Mindezek miatt a fellebbezés tárgyának (perköltség és eljárási illetékviselés aránybeli megosztása) értéke nem határozható meg.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében – annak tartalma szerint – az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyását kérte. Vitatta, hogy a felperes két kereseti kérelmet terjesztett volna elő az alperessel szemben, álláspontja szerint négy külön helyrajzi számú ingatlanra vonatkozóan négy különböző kereseti kérelme volt valódi tárgyi

keresethalmazatban. Arra hivatkozott, hogy az rPp. 24. § (2) bekezdés f) pontja alapján az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés törlése iránti perben a pertárgy értékét a jelzálogjogok együttes összesített értéke képezi, azaz ingatlanonként forint. A felperes három ingatlan vonatkozásában kérte a jelzálogjogok törlését, ezért a kereseti kérelmek alapjául szolgáló együttes pertárgyérték összesen forint. A felperes negyedik kereseti kérelme, az árverési vétel érvénytelenségének megállapítása iránt előterjesztett kérelem tekintetében a pertárgy értéke az árverési vételár, azaz forint. Az rPp. 25. § (3) bekezdése alapján a valódi tárgyi keresethalmazatra tekintettel a pertárgyérték megállapításánál a követelések együttes értékét kell figyelembe venni, ezért a teljes kereset vonatkozásában a pertárgy értéke mindösszesen forint. Ennek figyelembevételével 81,04%-ban lett pernyertes, míg az alperes%-ban. Kifejtette, hogy részére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján teljes pernyertesség esetén forint ügyvédi munkadíj, a%-os pernyertesség esetén forint ügyvédi munkadíj járna, ehhez képest az elsőfokú bíróság által megállapított mérsékelt elsőfokú felperesi ügyvédi munkadíj összege forint + áfa. Mivel a megállapított ügyvédi munkadíj már mérsékelt, így annak további mérséklése nem indokolt. Az összeg az IM rendeletben foglaltakhoz képest jóval alacsonyabb és arányban áll a%-os arányú pernyertességgel. Utalt még arra is, hogy az rPp. 81. § (1) bekezdése szerint ha a pernyertesség és pervesztesség aránya, valamint az előlegezett költségek összege között nincsen számottevő különbség a bíróság akként rendelkezik, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségét. Tekintettel azonban arra, hogy az alperes a forintos pertárgyérték tekintetében lett pervesztés, amely meghaladja a maximális forintos mértékű illetékalapot, így a teljes peres eljárási illeték viselésére köteles. A költségviselés tekintetében sem állapítható meg, hogy a pernyertesség és pervesztesség aránya között nincs számottevő különbség, ezért a bíróság nem rendelkezhet akként, hogy a perköltséget mindegyik fél maga viseli. A felek pernyertességi aránya között a különbség számottevő és jelentős, a felperes jóval nagyobb mértékben lett pernyertes, mint az alperes.

[9] Az alperes fellebbezése kisebb részben alapos az alábbiak szerint.

[10] Az alperes fellebbezése kizárólag az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseit, illetve a feljegyzett illeték tárgyában hozott rendelkezését érintette.

[11] Az rPp. 81. § (1) bekezdése szerint részleges pernyertesség esetén a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határoz. Ha a pernyertesség és pervesztesség aránya, valamint az előlegezett költségek összege között nincs számottevő különbség, a bíróság akként rendelkezik, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségét.

[12] A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint költségmentesség hiányában a meg nem fizetett illeték és az állam által előlegezett költség megfizetésére – a következő bekezdésekben foglalt kivételekkel – a feleket kell kötelezni abban az arányban, amelyben a perköltség viselésére is kötelesek lennének.

[13] Az alperes helyesen hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség és feljegyzett illeték viseléséről tévesen rendelkezett annak alapulvételével, hogy az alperes teljes egészében pervesztés lett. Határozata meghozatala során figyelmen kívül hagyta az ügyben korábban született részítéletet. A Fővárosi Ítéltábla számú

részítéletére tekintettel, amellyel az elsőfokú bíróság alperes tulajdonjogának törlése iránti keresetét elutasító ítéleti rendelkezését helybenhagyta, a felperes nem tekinthető teljes egészében, csupán részben pernyertes félnek. Mindezek miatt az rPp. 81. § (1) bekezdése alapján a pernyertességi arány figyelembevételével kell a perköltség és a feljegyzett illeték tárgyában is rendelkezni. A pernyertesség/perveszteség aránya a pertárgyérték alapulvételével határozható meg. Az rPp. 25. § (3) bekezdése szerint, ha egy vagy több felperes ugyanabban a keresetlevélben egy vagy több alperes elleni követeléseit érvényesíti, a pertárgy értékének megállapításánál az összes követeléseket össze kell adni. Az rPp. 26. §-a szerint a per tárgyának értékét a 24-25. § rendelkezéseinek megfelelően a felperesnek kell megjelölnie; ha ez az érték a köztudomással vagy a bíróság hivatalos tudomásával ellenkezik, vagy egyébként valószínűtlen, úgyszintén, ha az alperes azt vitássá teszi, a per tárgyának értékét a bíróság határozza meg.

[14] A per tárgyának az értékét a felperes a tulajdonjog törlési kereset tekintetében – melyet az árverési adásvétel érvénytelenségére alapított – a vételár összegében határozta meg, amely forint volt, ezt kerekítve forintnak vette, a jelzálogjog törlési keresetek tekintetében pedig figyelemmel arra, hogy a három ingatlan tulajdoni lapjáról egyenként forint értékű jelzálogjogot kellett törölni, úgy nyilatkozott, hogy a pertárgy értéke forint. A pertárgy értékét a négy kereseti kérelem tekintetében ezért forintnak tekintette.

[15] A Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy a felperes valójában nem négy, hanem tíz kereseti kérelmet terjesztett elő tekintettel arra, hogy a jelzálogjogok törlése iránti kereseti kérelmek száma kilenc, mert valamennyi bejegyzett jog törlése iránt önálló kereset indítható és mind a három ingatlan tekintetében három jelzálogjog törlését kérte az ingatlan-nyilvántartásból. Ennek megítélése független attól, hogy valójában összesen három követelésre tekintettel alapított jelzálogjogokról van szó, és ugyanazt a három követelést biztosító három jelzálogjog volt mindhárom ingatlan tulajdoni lapjára bejegyezve.

[16] A jelzálogjog törlése iránti kereseti kérelmek esetében a pertárgy értékét az rPp. 24. § (2) bekezdés f) pontja alapján akként kell megállapítani, hogy a követelés összegét vagy a biztosíték összegét kell figyelembe venni, attól függően, hogy melyik az alacsonyabb.

[17] A perbeli esetben az ingatlanok forgalmi értéke nem ismert, de a felperes a pertárgy értékét a fellebbezési eljárásban az rPp. 24.§ (1) bekezdés f) pontjával összhangban a biztosított követelés értékében jelölte meg. A kifejtettek szerint mind a kilenc törlési kereset esetén önállóan kell meghatározni a pertárgy értékét és ezeket végül össze kell adni, mindegyik önálló törlési kereset esetén a törölni kért jelzálogjog bejegyzés szerinti értéke irányadó. Mindezek miatt, függetlenül attól, hogy a felperes a jelzálogjogok törlése iránti kereseteket három darab keresetnek tekintette, azok értékét számszakilag helyesen határozta meg, figyelemmel arra, hogy mindhárom per tárgyát képező ingatlanra három-három követelés tekintetében került a jelzálogjog bejegyzésre. A biztosított követelések összege mindegyik ingatlan tekintetében forint, forint és forint, azaz mindösszesen forint volt. A jelzálogjogok törlésére irányuló kilenc kereseti kérelem pertárgyértékének együttes összege forint és a részítélettel már elbírált tulajdonjog törlése iránti kereset tekintetében pedig a pertárgyértéke a vételárhoz igazodóan forint. A per tárgyának értéke ezért helyesen forint.

[18] Az alperes a tulajdonjog törlése iránti kereset tekintetében minősül pernyertesnek a jelzálogjogok törlése iránti kereseti kérelmek tekintetében pedig pervesztesnek, mindezek alapján a felperes pernyertessége a teljes keresete vonatkozásában kerekítve 81%-os mértékben állapítható meg.

[19] A felek perköltségként felmerült ügyvédi munkadíjaik összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján mérlegeléssel kérték megállapítani. A pertárgyérték alapulvételével mindkét félnél a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a), b) és c) pontja alapján számított nettó forint ügyvédi munkadíjból álló perköltség merült fel. A részleges pernyerési arányra tekintettel ebből az összegből az alperes által felperesnek térítendő összeg..... forint, míg az alperesnek felperestől járó összeg forint. A korábban folyamatban volt másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjak nettó összegét a másodfokú bíróság mindkét peres fél oldalán forintban állapította meg, így a pernyerési arányra tekintettel a felperesnek járó összeg, míg az alperesnek járó összeg forint. Ezen összegek egybeszámítása alapján a nagyobb részt pervesztes alperes a felperesnek forint megtérítésére lenne köteles. Ehhez képest az elsőfokú bíróság az alperest az elsőfokú eljárással felmerült ügyvédi munkadíj mérséklése mellett a korábbi másodfokú eljárásban felmerült és a másodfokú bíróság által megállapított munkadíjra is tekintettel mindössze 762.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte.

[20] A kifejtettek szerint az alperes megalapozatlanul hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy az előterjesztett kereseti kérelmek száma mindössze kettő és nem állapítható meg az sem, hogy a felek pernyerési aránya között ne lenne számottevő különbség. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben meghatározott 762.000 forint együttes első- és másodfokú perköltség viselése alól ezért mentesíteni nem tudta.

[21] Részben eredményre vezetett ugyanakkor az alperes fellebbezése a feljegyzett illeték viselése tekintetében. A feljegyzett illeték viselésére is a pernyertességi arányhoz igazodóan kell kötelezni a feleket, ezért a feljegyzett forint kereseti és forint fellebbezési illeték, azaz mindösszesen forint eljárási illeték tekintetében is a%-os felperesi pernyertességi arányhoz igazodóan kell rendelkezni. Ezért a felperes forint, míg az alperes forint illeték megfizetésére köteles a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

[22] Az rPp. 253.§ (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintettel jogosult az elsőfokú ítéletet megváltoztatni, de azok korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték megfizetéséről. Az alperes fellebbezése alapján az alperest a perköltség viselés alól mentesíteni nem tudta, az általa viselendő eljárási illeték összegét azonban a korábbi forint helyett forintban határozta meg, ugyanakkor a fennmaradó forint illeték megfizetésére a felperest kötelezte.

[23] Alaptalan volt az alperes hivatkozása a fellebbezési eljárás tárgya értékének meghatározása tekintetében is. Mivel a fellebbezés kizárólag a perköltségre vonatkozó rendelkezésekre irányult, ezért ez minősül a per, illetve a fellebbezési eljárás főtárgyának és tekintve, hogy pénzösszegben meghatározható fizetési kötelezettségről van szó, a per tárgyának értéke az alperes által viselendő perköltség, illetve illeték vitatott mértékének

együttes összege. Mivel az alperes fellebbezése forint illeték viselése alóli mentesítésre, valamint forint perköltség fizetésére vonatkozó kötelezettség alóli mentesítésre irányult, ezért a fellebbezési eljárás tekintetében a pertárgy értéke forint. Az alperes fellebbezése forint erejéig vezetett eredményre, így pernyertessége a fellebbezési eljárás tekintetében%-os mértékben határozható meg. A fellebbezési eljárásban nagyobb részt pernyertes felperes igényt tartott a másodfokú perköltségeinek megtérítésére, ezért a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alkalmazásával forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte az alperest a felperes javára.

Budapest, 2021. február 3.

Dr. Pusztai Anita

a tanács elnöke

Dr. Gráner Zsófia

Dr. Lupóczné dr. Krammer

Edit

előadó bíró

bíró